

ŞEH. ŞEHİTANI

mayalaş

ÂŞIK ZÜLFİKAR DİVANİ

1 154
MAYATAŞ YAYINLARI

ŞİİRLER

**SEN
SENİ
TANI**

ÂŞIK ZÜLFİKÂR DİVANI

1971

MAYATAŞ YAYINLARI

Nuruosmaniye Cad. No: 5

Cağaloğlu — İSTANBUL

Tel. : 27 89 97 — 27 87 41

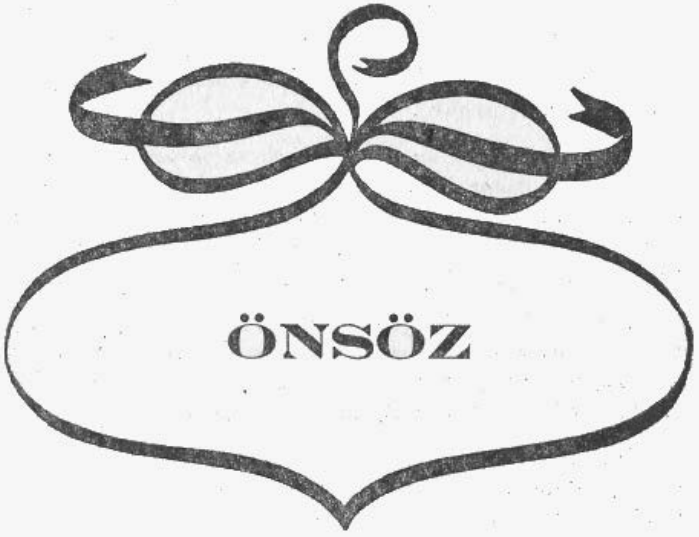
Kapak Düzeni : Ünal ÇÖTELLİ

Kapak Baskısı : Mayataş Matbaası

Dizgi ve Baskı :

Lâtin Matbaası

İstanbul — 1971

Elinde sazı, gür bıyıklı, gür siyah saçlı, efe tavırlı hısımmıdır Zülfikâr benim...

His yolunda temiz ve saf, namus ve ahlâk ölçüleri yüksek, bu Rumeli çocuğunu daima eline, beline, dilien hakim olmaya gayret eder görürdüm...

Tekirdağ'ın Şarköy kazasında Tepeköy'e Rumeli'den geldiler.. Muhacir o da ben gibi.. Mayadağlı.

Mayadağdan kalkan kazlar
Al topuklu beyaz kızlar

..

Vardar Ovası, Vardar Ovası
Kazanamadım rakı parası

..

Halk türkülerini yaratan baba ve annelerden ilhamını almış, Türklüğü, Türk birlik ve beraberliğini serhat şehirlerinde dinlemiş, söylemiş atalardan aşk, ceasret ve ahlâk tevarüs etmiş...

Onu saziyla dinlerken, Türkiye gözümde büyür, büyür de idealimdeki Türkiye olur..

Urumelinin, Anadolunun sesi, halk ozanlarında dile gelir.. Çok sever ve beğenirim...

Bu sevgim ve san'atlarına hayranlığım ile saygım hısmım olsun olmasın daima onların arasına atmıştır beni.. Düşüncede, yolda, inanışta hep beraber olmuşuz.. İşte bu sebepten daima onların eserlerini kaybolmayacak şekilde getirmeyi isterdim. Artık başladım demektir.

1928 de Tepeköy'de doğan Zülfikâr Akgün «Aşık Divanı» de karar kılincaya kadar, yatağını bulamayan nehir gibiydi.. Artık yatağını bulmuş, devamlı coşan, kükreyen bir nehir.. Sylüyor da söylüyor.. diyor di diyor..

Çocukken beraber gezerdik Tepeköy bağlarında, kuş avlardık çalılıklarda.. O zamanlar dayı olarak geçerdim onu.. Amma şimdi o ber derya... geçemiyorum...

Bu kitabını neşretmekten çok memnunum. Ona bir hizmet ettiğime, yolunda anlaşılmasına faydalı olduğuma inanmaktayım.

Gayret blzden ilgi sizlerden dostlar.

Hasan Güngör
Mayataş Matt. ve Neş. A.Ş.
İdare M. Reisi

SEN SENİ TANI

Gaflet denizine dalmadan evvel
Damlalarla gelen Sen Seni Tanı
Dünya nasibini almadan evvel
An, rahminde ölen Sen Seni Tanı

Yükseklerde gezen düşenin sonu
Tanıyamaz olur dostları onu
Her kitapta canlı aslıdır konu
Olmayana gülen Sen Seni Tanı

Ten dediğin toprak ile su dolu
Kâlp evinden geçer Tanrının yolu
Ayrı görme dostum sağ ile solu
Vücudu tek olan Sen Seni Tanı

Canlı cansız deme damarında su
Olan ağaçlarda gökteki kuşu
Dünya dedikleri toprağı taşı
Varlığında bulan Sen Seni Tanı

Sevgi saygı dolu muhabbet demi
Hakikat yolunda birleşen cemi
İnsanın sırrını unutma emi
Bir Allahı bilen Sen Seni Tanı

Gel DÎVANÎ, gitme fazla ileri
Üstümüzde her an dönen kaderi
Ölümsüz şehitler gelip gideri
Ruhları yükselen Sen Seni Tanı

BEN DE BEN İDİM

Ademin varlığı ayan olunca
Kalıbı fanide ben de ben idim.
Bereket mahsulü dünya dolunca
Lokmada çiğnenen önde ben idim

Nuh ve Lut İbrahim aynen oluşum
Süleyman tahtında Musa gelişim
İsa'yla çarmıkta oldu ölüşüm
Put perest kalıbı Tende ben idim

Muhammed nurunla Kur'ân'ı dilde
Ali'dir dediler Zülfikâr elde
Eline diline sahibi belde
Hacı Bektaş ile Dinde ben idim.

Haçlılarla Papazların sözüne
Kanıp geldim Anadolu'nun düzüne
Kılıç çekip kardeşimin yüzüne
Öldürenle ölen Dünde ben idim

Bugün dahi Vahşilerin içine
Karışarak Zulüm yaptım kaçına
Tok karınla beş kıtanın açına
Ölüm saçan ilmi Fende ben idim

Gel DİVANI kaldıralım zulümü
Yaradandan bulsun kullar ölümü
Bülbül gibi incitmeden gülümü
Dört milyar Ademim Sende ben idim.

ALTIN SAZ YARIŞMASI'nda birincilik
alan şiir :

BAKMADAN KARDAŞ

Bir sözüm var dinle özünü anla
Kendi Varlığını yıkmadan kardaş
Sırrımız damarda yürüyen kanla
Kaynaşalım canı sıkmadan kardaş

Senle benle neden edene eden
Ederiz etkiyi sonu gelmeden
Misafiri giden bir kuru beden
Sonsuz yolculuğa çıkmadan kardaş

İki bölüm Millet Devlet ne demek
Birbirini yemek için mi emek.
Kimine söylemek kime dinlemek
Vermiş vereni var bıkmadan kardaş

Bir göz atsak dönüp tarihte düne
Nasıl gelişilmiş dünden bugüne
Ruhlara hükmeden cemiyet dine
Balta atıp nara yakmadan kardaş

Bilginlik taslayıp bilgisi kısa /
Peşine düşünle bozulmuş yasa
Cemiyeti sarmış bir büyük tasa
Canlar gider tetik çakmadan kardaş

Dünya iki bölüm olmuş iki bin
Adem oğulları kin içinde kin
İftirası dilde dolaşır çirkin
Küçük büyüğünü takmadan kardaş

Dört milyarı bugün yarın altıya
Belki sekiz olur fikirler yaya
Kalır yolda Atom Hidrojen suya
Dökülüp bozulur akmadan kardaş

DİVANİ sev dedi sevenlerini
İncitme dostunu bil kaderini
Yürüten yürüyor mana derini
Çözülmez özüne bakmadan kardaş.

GELEN, GİDİYOR

Dünyada yolculuk menzile doğru
Soruya cevabı Bilen gidiyor
Hakikat yolunda olmadan uğru
Ademi kalıpta Gelen gidiyor

İkiye bölünmüş yolunda yolcu
Sağ çeken sağcı sol çeken solcu
Dedisi kodusu diline bolcu
Olanı meydana salan gidiyor

Kimi yazar seksi kimisi aksi
Kimi mini giyer kimisi maksı
Kimi uçak diyor kimisi taksi
Kapısını açıp dolan gidiyor

Koltuğa yerleşip altından puta
Tapanı çoğalmış çürüyen ete
Dümeni yolunda kurulup yata
Kulun lokmasını Çalan gidiyor

Koyun postu giymiş kendisi çakal
Dindarından gayri dinsizde sakal
Purofösör hippî kalbine bak al
Cemiyetçi ihsan olan gidiyor

Dökülen sonsuzluk sözü dilimden
Milletler almalı hisse bilimden
Ruhunun hanesi teni ilimden
Doldurup kendini Bulan gidiyor

DİVANİ, bugünlük uzatma sözü
Üstüne çevirme hor bakan gözü
Açılrsa kullara cennetin yüzü
Oraya tertemiz Kalan gidiyor.

Konya'da YUNUS EMRE ödülü kazanan şiir

DİNİ DE BİRDİR

Ayrı gayrı kavga cehli gösterir
Zalımın içinde Kini de birdir
Sağ sol bölümünde cemiyet erir
Ölenlerin ırkı Dini de birdir

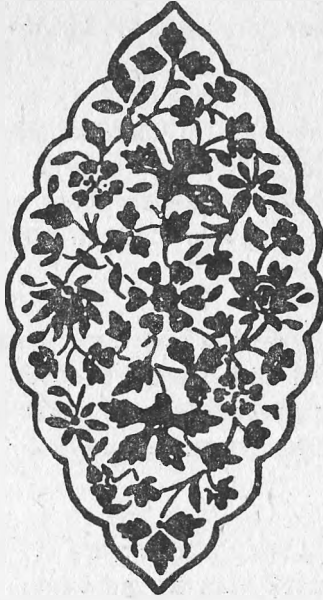
Amerika kendi görüşü ile
Rusya'yı getiri sonunda dile
Hindi Çinin nüfus arttımı hele
Milyonları deren Bini de birdir

Üç buçuk milyarın içine dalmış
Çıkarıcılar zulüm aşısı salmış
Fikri işleyeni düşünce almış
Nifakçının şeytan Cini de birdir

Dünya pazarında can alanı var
Önündeki sürü sanki bir davar
Nasihat edecek dostunu savar
Vurduğuna demez Teni de birdir

İki bin yılında altı milyara
Yükselecek kula bu gidiş karo
Olmadan ilime vermeli sıra
Faydalı gecenin Günü de birdir.

DÎVANÎ, sözlerin bir kaç kişiye
Dokunacak iki gözü şaşıya
Haberci salarsa çeri başıya
Gelene bugünün Dünü de birdir.

YÜZÜNE BAKSIN

Çirkin deyip kullarına çatanlar
Bir de dönüp kendi yüzüne baksın
İftirayla kara leke atanlar
Azra ile Hakkın sözüne baksın

Fitne fesat edip yüze gülteni
Dedikodu yapmak için geleni
Söz ebesi fazla dırdır bilen
On arşınlık kefen bezine baksın

Karaborsa yapıp Halkı yolarlar
Hak olmayan zenginliği bulanlar
Malden mülkten gayrî kalbî çalanlar
Nardan yanıp kara gözüne baksın

Vatan millet kıymetini bilemeyen
Siyasette doğru yola gelmeyen
Atasından kalan dersi almayan
Kurşun atan mavzer kezine baksın

Yağımıza bozuk madde katanı
Su karışık südü bize satanı
Teraziden çalıp lokma yutanı
Kaf dağının sarı tozuna baksın

DİVANİ, der insan olan kulların
Aşkı için açılacak yolların
Cennetine sağıın ile solların
Bile girip herkes özüne baksın

MUAMMA

Tarihin evveli sonucu ile
Yazılan zaferin Aslı Muamma
Bir avuç toprağı alırsan ele
Yerlere dökülen Nesli Muamma

Tabii olaylar getiren yetki
Kudretin mahsulü yetişen bitki
Olumun Varlığına ederse etki
Seslenen cemiyet Faslı Muamma

Muamma öyle bir derine dalmış
Arifi Alimi düşünce almış
Tasavvuf şairi noktada kalmış
Çözümün yolunda Yaslı Muamma

DİVANİ, noktanın özüne inan
Manalı yazının sözüne kanan
Olursa ateşi aşkına yanan
Feryadın içinde Sesli Muamma

ARARIM SENİ

Varlıksın görmeden dünya ilinde
Bulmayı arzular Ararım seni
İsminiz çoğalmış kullar dilinde
Hangisi özündür sorarım seni.

Belki de anında aldın sesimi
Çıkarak takibe benim peşimi
Konturol edersin dünya işimi
Bilmeden kendimde Kırarım seni.

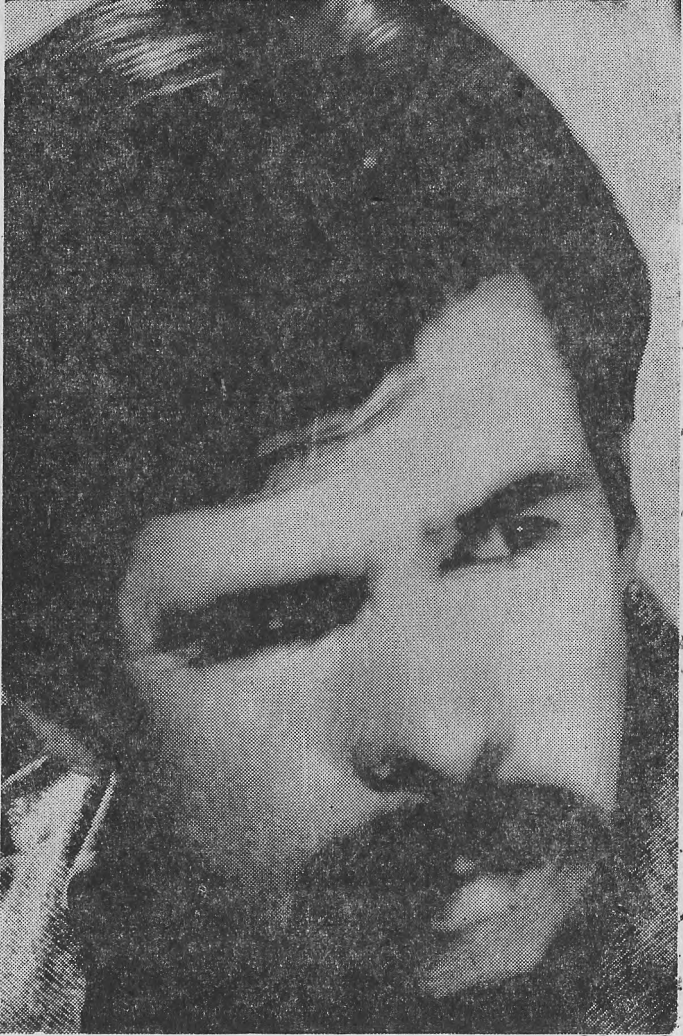
DİVANİ, sen oldun sen de divanlar
Senindir haneler apartımanlar
Misafir edici o güzel hanlar
İçinde severek Sararım seni.

KENDİMİ BULDUM

Ovada yaylada seyran ederek
Blien mi kardeşim ben kimi buldum
Kentimi terk edip şehre giderek
Çoğunluk içinde bir Cemi buldum

Hayali seyrettim dünyayı ayı
Fezanın içinde güneşin payı
Parlıyor yıldızlar sayılmaz sayı
Bir saman yolunda son Demi buldum

DİVANİ, canlılar içinde olan
Varlığın cismini var mıdır bilen
Sendedir zerresi hatıra kalan
Diyerek her yerde Kendimi buldum.

Âşık Zülfikâr Divani

YOLUMUZ BİZİM

Haktan geldik hakka doğru açılmış
Gidiyor dostlarla Yolumuz bizim
Dört kapıdan birer birer geçilmiş
Divanlarda İrfan Ulumuz bizim

Dört milyar ademiz ayırımız yoktur
Varımız bir vücut ruhumuz tektir
Dört kitap bizimdir yolumuz haktır
Peteğe, bal işler Dilimiz bizim

Beş kıta üstünde rızkımız cana
Can cana diyerek geldik cihana
Cihanın içinde kıymeti şana
Vermeyiş fezada İlimiz bizim

Divanda, DİVANİ, işte divanlar
Açılmış konuşur Arifler anlar
Söz eden söz ehli dinleyen canlar
Kendine kul olur Kulumuz bizim

ER, GİDER

Dünya aleminden haber vereyim
Kendisini eker biçer Yer gider
Sırlarını önünüze sereyim
Aradığın hak bendedir Der, gider

Leşper, Esnaf, sanayide çalışan
Memur, Müdür koltuğuna alışan
Siyasetin noktasında buluşan
Hesap günü sıca ksoğuk Ter gider.

Sözlerimde hisse varsa alınır
Satış için müşterisi bulunur
Giden bilir bir de nasıl gelinir
Ruh, hanesi fanileşen Ser, gider.

DİVANI, der bağlan kendi özüne
Sahip çıkıp beyaz yelken bezine
Sarar seni düşenlerin izine
Erdim diye Ermişlere Er gider.

GELENLER GELSİN

Geliniz kardeşim şöyle bir divan
Kuralım sohbete gelenler gelsin
Yedi kat göklerin dünyaya tavan

Olmanın sırrını Bilenler Gelsin
İster dindar olsun isterse dinsiz
Varlığı kendinde taşıyan kinsiz
Haktan bahsedecek perisiz cinsiz

Nefsinin sahibi Olanlar gelsin
Satır başı dedim sözlerin yönü
Cemiyet içinde insanlık konu
Sonunda kalana hissenin sonu

Az demeden onu Alanlar gelsin
Cahil olsa dahi fikrini alın
Fakire de olsun bir tatlı dilin
Bu meydanda hakkı kendinde bilin

Sözünü yerinde Bulanlar gelsin
DİVANİ diyor ki benliği atıp
Seni teşvik eden nefsine çatıp
İrfan sözü bilip dostuna satıp
Dünyada ölmeden Ölenler gelsin

İBADET

Din ararsan Cemiyetin yoludur
Üç milyar Ademin İşi İbadet
Dünyadaki Canlı birin kuludur
Birleşmede Erkek Dişi İbadet

Yatıp kalkmak gazel çekmek boşuna
Gider her dem çıkarcının hoşuna
Ortak olmak için senin aşına
Sahtekârdır eden Kişi İbadet

Canlıların katli için konuşan
Hücrelerde dişilerle oynaşan
Günahını yaradana danışan
Papaz diyor yolun Başı İbadet.

Duvarlara secde edip kılanlar
Camilerden halı papuç Çalanlar
Hadis deyip rivayetçi Yalanlar
Diyenlerin günah Eşi İbadet

İsaviyi Museviye saldırtan
Muhammedi zehir ile öldürten
İnsanları dört kitaba böldürten
Mazlumların gözde yaşı İbadet

DÎVANÎ der şu dünyaya gelene
Birdir Adem Yaradanı bilene
Güleni var ecelinden ölene
Atılacak zalim Taşı İbadet.

BULMAĞA ÇALIŞ

Arsıanla Kaplanı bir de Maymunu
Düşünüp kendini Bulmağa çalış
Kurt çakal tilkinin aynıdır canı
Diyerek hisseyi Almağa çalış

Fil, Deve bir Ayı, sayısı sayı
Kimine düşüyor karınca payı
Bülbüller gülüne Yakmış abayı
Aşksan hayale Dalmağa çalış.

Güvercin kısıvesi giyersen hele
Turnalar misali eş olup yele
Şahini Leyleği getirip dile
Bugünlük yerinde Kalmağa çalış

Tazının önünde kaçan Tavşanı
Karaca, Geyiğin aynıdır kanı
Yerdeki sürünen yılan çıyanı
Sen de bir Papağan Olmağa çalış

DİVANI, diyor ki Tabiat gücü
Veriyor canlıya bir küçük acı
Çekilmez demeden başının tacı
Ederek sazını Çalmağa çalış.

SERDEN GELİYOR

Dökülen kalıbın benzeri yoktur
Diyerek maddesi Birden geliyor
Dünyada değişen cinsleri çoktur
Sözümün cevabı Yerden geliyor.

Kurulan binanın temizlik günü
Elifle başlıyor hatırla dünü
Geride bırakıp gittiğin yönü
Görecek gücümüz Ferden geliyor.

Kimisi oluyor nefse müptelâ
Hökmünü veremez getirir belâ
Cehlinin içinde dilindeki lâ
Hakaret dediğin Kirden geliyor.

Kendine benzetir gördüğün seri
Olmadan konuşur sözünün eri
Değişme bilmeyen kötü kaderi
Ruhunu yitirmiş Serden geliyor.

DİVANİ, nasibin verilmiş sana
Sabırı öğrenip veda cihana
Edersen gidişin olur bir yana
Bakilik yoluna Erden geliyor.

BEN ÖLMEM Kİ

Tanıdığım bir sen varsın dünyada
Yaşadıkça yaşıyorum Ben ölmem ki
Beş kıtada dünya olmuş bir ada
Kainatta şaşıyorum ben ölmem ki

Ay ve dünya yıldızları düşün
Gidiyorum karışmadan işine
Alır beni getirirsin dışın e
Çiğnesen de düşünüyorum ben ölmem ki

DİVANİ'yim inkâr etmem sonumu
İstesen de değiştirmem konumu
Tartı derler biliyorum tonumu
Değiştirmem Aşıyorum ben ölmem ki.

YOLUNA BAĞLAR

Bir gök, var bir de yer, diyorlar kader
Canlıyı Varlığın Oluna bağlar
Dünya, Ayla, Güneş, Yıldızlar gider
Alimler fezanın Yoluna bağlar

İki kol var iki bacak iki göz
İki kulak burun gövde kafa öz
Canlı olan adem muammalı söz
Yürüyecek ruhu Kuluna bağlar

Beşe cevap kıtaları getiri
Dörtte üçü ummanları bitiri
Sekiz ayak dörtlü omuz götürü
Sağına yatırıp soluna bağlar

Akıl Fikir önde hökmü cihana
DİVANİ, diyor ki kinler bir yana
Muammayı çözen kıymadan cana
Gelen nesli Senin, Duluna bağlar.

ÇAĞIRIR

Sevdiğinden ayrı düşmüş âşığı
Dinle hele hakkı nice Çağırır
Parlamadan yanan gönül ışığı
Dilde gezer on bir hece çağırır

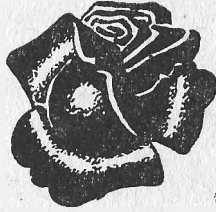
Bir bakışta indi benim özüme
Renk getirdi tende beyaz yüzüme
Sevem dedim aldırmadı sözüme
Ayrı düştü şimdi Hoca çağırır.

Bir dili var bülbül gibi ötüşür
Gözlerinin şavkı kalbe yetişir
Ateş düşer gönül tende tutuşur
Söndürecek bir tek Yüce çağırır.

DİVANI'yi sorma nice seslenir
Gözden akan yaşla diğde ıslanır
Kucağında telli saza saylanır
Güllü diye gündüz Gece Çağırır.

GİTTİĞİ YERİ BİLİR

Kimki gelir cihana kibir ile kin ile
Kaybediyor ruhunu Gittiği yeri bilmez
Uğraşanlar dünyada peri ile cin ile
Sonsuzluk diyarında Yattığı yeri bilmez.

DÎVANÎ, der kim gelir sevgi ile sevilir
Ruhu ölmez teninin Yattığı yeri bilir
Cemiyete hizmeti Halk dilinde övülür
On arşınlık bezinle Gittiği yeri bilir

KINLER DİNDEN GEÇİYOR

Ahlâk ile ahlâk dışı insanın
Gittiği yol bugün Senden Geçiyor
Damardaki dolaşımı al kanın
Besi ile sulu Tenden Geçiyor.

Muhammet'le Musa İsa'nın yolu
Ayırdı mı bir vücuttan sağ solu
Cahil Papaz hoca Şeytanın kulu
Boğmak için seni önden Geçiyor.

Biri açar haçlılara seferi
Biri olur hilâllerin neferi
Dünyadaki iki kulun zaferi
Yüz binleri tatlı Candan geçiyor.

Putperestten gayri kitap ehline
Hüccet vermiş sanki Tanrı eline
İşkenceyi eder mazlum kuluna
Diyor Cennet yolu Dinden geçiyor.

İnsan oğlu kör nefsine düşünce
Allah eli olur aklı şaşınca
Din aşkına günah işler Yaşınca
Katliamlar kötü Kinden geçiyor.

Gel DÎVANÎ sen cennetibir de gör
Hakikatı dinden içre Gir de gör
Son yuvanı iki metre yerde gör
Ölümsüzlük ilmi Fenden Geçiyor.

ALMAMIŞ

Ne canlılar gördüm heybeti yüce
Hiçlikten gururu Almamış dostum
Zikreder hakkını dili gizlice
Yürüyor yolunu Bulmamış dostum

Ne cansızlar gördüm canlı heybeti
Sertliği üstünde bulunmaz eti
Hayat denen yolda yürüyen atı
Dizgine vuracak Gelmemiş dostum

Ne besiler gördüm besisi sana
Gıda olmak için gelmiş cihana
Dolaşım yolunda girip al kana
Zararlı mikrobu Salmamış dostum

Ne divanlar gördüm DİVANI, gibi
Damlasını bilir olmamış nebi
Kimi sende sendir kimi ecnebi
Dünya muammasız kalmamış dostum

SORUP İĞNELER

Aşıklar dostuna dostum diyerek
Sazınla sözünle Vurup iğneler
Atışma içinde suhal ne gerek
Demeden Muamma Sorup iğneler

Büyüklük bir yüce Kudrete vergi
Kelime heceyi bulması dergi
Ummandan damlayız zerremiz görgü
Özümüz noktada Durup iğneler

Atışma Türkü ve Şiirde başa
Yarışan Aşığın emeği boşa
Gitmesin diyerek DİVANİ, taş
Tuzağı kendinde Kurup iğneler.

TEKLEYİP GİDER

Cemiyet içinde benlik kavgası
Sırrını şahsında Saklayıp Gider
Okumuş cehalet çekiyor başı
İlimde bilgili Tekleyip Gider

Ehli olan kişi makamdan uzak
Olmalı diyerek kurulur tuzak
Gemiye karada yürüten kızak
Sahibi kaptanı Bekleyip Gider

Menzilin yolunda bulan kendini
Hakimi mutlaktır diyerek kini
Yürütür işkence içinde seni
Postaya zamansız Çekleyip Gider

DİVANI, zamanın gidişi kula
Sorulsa noktada ikilik nola
Geleni kalmadı birleşen yola
Hakikat yükünü Yükleyip Gider.

SENDE

Yaratıcı ilim yolu ararsan
Sende sensin seni Sende görene
Yeri göğü oluşumu sorarsan
Önde sensin seni önde görene

Tarih boyu aranılan bir hece
Adem olmuş haberi yok gizlice
İbadeti eden edilen Yüce
Dinde sensin seni Dinde görene

Ayan olan isim sırra dökülmüş
Üzerine bir kara tül çekilmiş
Ömrü hanın can peşine takılmış
Günde sensin seni Günde görene

Dur DİVANI meydanları tarama
Sende olan bir nesneyi arama
Senin varın söylemesi sır ama
Bende sensin seni Bende görene

HECEM YOK

Hakkın deryasında yüzen gemiyim
Kafiyem yok Vezinim yok, Hecem Yok
İbadetin ruh evinde demiyim
Kitabım yok Hafızım yok Hocam Yok

Bir ozanım bûlbûlüm var gülümde
Sazım kırık telsiz öter elimde
Şiir için söz bolluğu dilimde
Kafiyem yok, Vezinim Yok, Hecem Yok

DİVANİ'yim söz işlerim ölümsüz
Tüm olanı kabul ettim dilimsiz
Hizmet için cemiyete bölümsüz
Uzunum yok Şişmanım yok Cücem yok

BİR TANE

Bir bahçe içinde renk renk açılmış
Çiçeğin ismi bir resmi bir tane
Tohumu toprağa senden saçılmış
Yararlı yararsız Cismi bir tane

Bahçenin içinde boyunlar bükük
Gönüller içinde bir yana çekik
Dolaşım pervane boğazı sıkık
Dostu yok hısımsız ismi bir tane

DİVANİ, noktada gördü Cihani
Varıdır var eden hanı ve canı
Sen oldun her zaman sen seni Tanı,
Tanrının Varlığı Hasını bir tane.

MENFAAT

Keserin yonttuğu bir ağaç dalı
Talaştan ayrılıp işe Yarıyor
Cennetin misali kurulan yalı
Fakırda hayali Düşe yarıyor

Yalının Bahçesi olmuş meyvalı
Fıçılar yılanmış suyunla dolu
Menfaat görecektanrının kulu
Diyor ki meylere Şişe yarıyor

Ayrılmış dalların yığıntıları
Dedim ki nedir bu çöplüğün karı
Sobanın başında gelen efkârı
Dağıtan bir kara Kışa yarıyor

DİVANI diyor ki bacada duman
Yükselir göklere gider bir zaman
Soğuk bir tabaka vuruşu yaman
Dökülür toprağa Aşa yarıyor

DİLİMDEN DİNLE

Bir avuç toprağın hikâyesini
Dudağı oynatan Dilimden dinle
Dünyanın Tükenmez sema işini
İleri yürüyen İlimden Dinle

Var olan Varlığı Varlık edeni
Hanında yaşayan canlı bedeni
Suhale gelmeden gelip gideni
Sazımın döşünde Telimden dinle

Bakarda yeşeren otların aslı
Koçlara dediler kurbanlık nesli
Güçlüye av olan zayıfı sesli
Dökülen göz yaşı Selimden dinle

Dolaşmak dediler onun kaderi
Kızarsa yıkıyor vurduğu yeri
Kimi de getirir iyi haberi
Usulü bozmadan Yelimden dinle

Sen garip ben garip canlılar garip
Damarda yürüyen Hanlılar garip
Duygusu yerinde Şanlılar garip
Dilsizim aslımı Elimden dinle

DİVANİ, olmuşum düşün düşün
Şaşırdım Varlığın döner işine
Teslimi can ettim aşk ateşine
Bülbülüm derdimi Gülümden dinle.

EDEN KİŞİYE

Benim sözüm din hırkası giyerek
Allahını inkâr eden kişiye
Papaz Haham Hoca benim diyerek
Kitap elde önde Giden kişiye

İnsanları birbirine düşüren
Dünya evi küplerini taşıran
Zulüm ile hak yolunu şaşıran
Ruhu ölmüş nefsi Beden kişiye

DİVANİ, der Musa, İsa, Muhammet
Demişlerdi bir Allah'a ol ümmet
Zayıflara güçlülerden bol himmet
Kervanını elde Yeden kişiye

GÖZÜN PERDESİ

Göklere yükselip konarak aya
Açıldı fezada Gözün Perdesi
Bir nokta dünyayı vur kalem boya
Silinsin Ademi izin Perdesi

Yıldızlar çoğalıp boşluğa taştı
Milyonlar yürüdü milyarı aştı
Dünyalı bendeki olaya şaştı
Dedim ki gönlümde Özün Perdesi

Jubiter ve Neptun bir vatan oldu
Diyerek konuştum her yanım doldu
Bin sene evveli yaşamış kuldu
Kpladı önümü Tozun Perdesi

Çözölmez sorulu muamma derin
Sayısız varlığı burda kaderin
Ölmemiş yaşıyor evleri serin
Olunca konuştu Sazın Perdesi

DİVANİ, ayda sen günde senindir
İnancın büyüğü ölmez yanındır
Sonsuzluk ilinde bir de binindir
Bugünlük kapansın Sözün Perdesi.

KANDA KARDEŞİ

Bir can gördüm canı bağlamıő döver
Can çekişen canın Canda kardeşİ
Ayağı tekmeler dilleri söver
Zulüm yeri olan Handa kardeşİ

Teni tene benzer dini de dine
Benliğine uymuş kini de kine
Sopayı karnına diki dikine
Vurduğı dökülen Kanda kardeşİ

Gıdası topraktan toprağı gıda
Olmak için hayan yolunda veda
Edene Tanrı'dan gelir bir seda
Kıblesi kendine Yönde kardeşİ

Elini toprağı atıp yoğurur
Diyor beni anam niye doğurur
Kendisini imdadına çağırır
Sedasını duyan Yanda kardeşİ

DİVANİ, nihayet yok mudur zulme
Dedikçe dünyayı sarar bir gülme
Tepende dolaşır ecelsiz ölme
Aşkına can verir Önde kardeşİ.

ALANI DA VAR

Dünya sende koltuğunda rızkını
Oturarak elden Alanı da var
Nefsi için kullanarak aklını
Lokmayı boğazdan Çalanı da var

Bir nicesi dümen kurma işinde
Dolaşıyor Fitne fesat peşinde
Cennetin başına geçer düşünde
Hurilerin dostu Olanı da var

Barda sazda dolaşanı parada
Cebi dolu hayat günlü karada
Ezileni düşkün olur arada
Okuyanı cahil Kalanı da var

Cemiyete hizmet edip gideni
Kirletmeden hak hanesi bedeni
Aç karınla toka şükür edeni
Varlığı kendinde Bualnı da var

DİVANİ, der yolcu gider yoluna
Selâm verip sağı ile soluna
Menzil yakın gelir Tanrı kuluna
Sözlerime handa Güleni de var

UMUT

Umut denen duygu olmasa eğer
Dünyamızda nasıl Yaşar İnsanlar
Bir anlık kuruntu bin güne değer
Düşüncesi gitse Şaşar İnsanlar

Umut cahillerin gittiği yeri
Gösteren fakıra düşük kaderi
Zenginlik yolunda gidene beri
Gelsin diye menzil Koşar İnsanlar

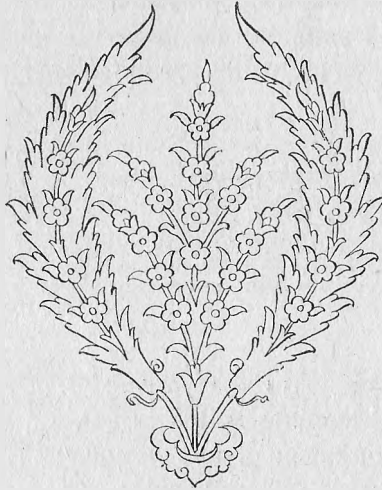
Umut yaşayanla ölüme kadar
Dillerde söylenen yoluna gider
Cennet için olan borcunu öder
Din yönünde coşup Taşar İnsanlar

Umut kimi karnı açar yarıyor
Kimi de kendine koltuk arıyor
Benlik hırkasını giymiş görüyor
İkilik yoluna Düşer İnsanlar

Umut dört kolluda son yuvasına
On arşın kumaşı dostu başına
Toplanıp götürür mezar taşına
Yazılır bilinmez Beşer İnsanlar

Umut olmasaydı bir avuç toprak
Üstüne dökülen sararmış yaprak
Gönüllerde inanç yaratıcı Hak
Çıkınca teninden Şişer İnsanlar

Umut DİVANI'nin ruhunda yatır
Ölmezliğe doğru söz iki satır
Sırrın ötesinde yürüyen hatır
İlmi, İrfan olup Pişer İnsanlar

BAĞLANIR

Sessizliğin içindeki bir heves
Uyanınca gönül Sana bağlanır
Dökülünce dudaklardan tatlı ses
Ruhum duyar Candan Cana bağlanır

Hayâl değil işte sensin seninle
Endamının güzelliği teninle
Cemalinde çfite siyah beninle
Benli güzel benden bana bağlanır

Bağrım yanar duman oldum tütemem
Korum külde yel esmeden bitemem
Dedim dedi sazım telden ötemem
Yarım gider ele Kına bağlanır

DİVANİ'nin figânını duy hele
Sesi çıkmaz gözlerinden yaş gele
Sazı elde mızrap atar beş tele
Güllü güllü deyip Şana bağlanır

ARARIM DOSTLAR

Bir hanım ben âşıklığım güzele
Güzel güzelde Ararım dostlar
Görmeyince tutulurum gazele
Gazelimle bazı Sorarım dostlar

Bir varı var bende beni üzmede
Yarış eder aşk bağında gezmede
Hanemdeki tomurcuğu ezmede
Ezmesin diyerek Firarım dostlar

Yanan kendi ateşinle tende sen
Yanan yendi ateşinle tende sen
Aşkın sesi ses vereni sende sen
Bende bensin beni Kurarım dostlar

DIVANİ'yim Cemâline cem açam
Cemde camdan cemi cümle dem içem
Hasretini hasretime hem seçem
Hemsiz yare yeri Sararım dostlar

SEN BEN KAVGASI

Bir tufan kopmuş cemiyet içi
Yürüyor dünyada Sen Ben Kavgası
Tokların önünde yürüyen aç
Menzile götürdü Can Ten Kavgası

Biri sağ yanında biri de soldan
Çekiyor çıkarmak üzere yoldan
Olanı menzile çeviri kuldan
Bir nişan bulana Yön. Dön, Kavgası

Çıkarıcı şavkına doğru uzanmış
Elinde tutulmaz bir ışık yanmış
Dumansız bacanın gazına kanmış
Parlamış alevi Han Şan Kavgası

DİVANİ, üç milyar insanın üstü
Olanın içinde menfaat kasti
Kasırğa misali olaylar esti
İnsanlık uğruna Son - Fen Kavgası

AYIRMAK İSTER

Seni benden yükseklerde arayan
Ruhumu Teninden Ayırmak ister
Kendi benliğine zerresi uyan
Hırkanı üstünden Sıyırmak ister

Sen varsın her yerde dediğim zaman
İsminin noktalı tek harfi yaman
Çekici savurur vermeden aman
Yükselen sedayı Duyurmak ister

Senindir yürüyen akılda fikir
Yaşama yolunda düşünen zikir
Edene diyorlar kendisi fakır
Sözünü bir ulu Kayırmak ister

Sensin sen DİVANI'den bir tek beden
Götüren yerine sırrı vermeden
Sorulan dört kapı suhali neden
Cevabı ruhumu Doyurmak ister

BALI GÖRÜNÜZ

Meyvalı ağaçta nasip ararsan
Yaprağın içinde Dalı görünüz
Çiçekten faydalı yarı sorarsan
Peteğe işlenmiş Balı görünüz

Mavi, yeşil, pembe renkleri çalan
Siyahın gölgesi sarıda kalan
Kırmızı damlada zevkini bulan
Gönüller sultanı Alı görünüz

Bozkır yayla orman yükselen dağı
Ova çayır çimen yeşeren bağı
Besleyen suların kabarma çağı
Olunca nehirde Salı görünüz

DİVANI, kestiğin yerde kalmalı
Duyanlar görenden hisse almalı
Noktanın içinde nokta bulmalı
Sözünü söyleyen Kulu görünüz.

TEN SENİN

Dinleyen dostlara sözüm aşıkâr
Menzil denen gidilecek Yön senin
Varlığına bağlanmışız maşukâr
Seni bende gizleyici Ten senin

Bir tabutluk tahta olan ağacın
Sesin çıkmaz kesilirken varacın
Seni bende taşıyıcı aracın
Üstündeki gergin duran Gön senin

Toprak kaya çelik gibi demirin
Canlılara ademdedir emirin
Kainata hükmedici amirin
Günde geçen tarihteki Ün senin

DİVANİ, der inanç bağı olana
Dinsiz derler dinde sözü bulana
Nefsi için dilde dönen yalana
Doğru sözlü ariflerle Fen senin

DİNLERSE EĞER

Üstünlük gururu sarmış bir kula
Sözlerim heceli Anlarsa eğer
Girmeli dünyada ırklar Tek yola
Diyenden nasihat Dinlerse eğer

Üstünlük akılda Fikirden gelir
Kimleri bir acı kuvveti bilir
Zamanı gelince sahibi alır
Emanet yaşayan Canlarsa eğer

Yolcudur geleni giden cihana
Misafir olarak kaldığı hana
Hazırlar elveda edeni sana
Can veren dolaşım Kanlarsa eğer

Sende sen bende ben DİVANI, Adem
Oğludur ezelden ebede dedem
Dedi ki cem bu cem demindegi dem
Dolduran bardağı Sonlarsa eğer

GÖRENİ TANI

Anki olmaz Anda Ansız An ile
Bende olan sırrı Dereni, Tanı
Cismi hakikata eren Can ile
Sende sensiz seni Göreni Tanı

Derya denen denizlerin denizi
Ezelinden yatır toprağın izi
Feza-yi alemden Fermanı bizi
Gaybı hakiline Sereni Tanı

Hayat bahçesinin meyvalı bağı
İnan sensiz değil canlının sağı
Kul olduk kudrete değildir çağı,
Diyerek sırrına Ereni Tanı

Mazihi hatırla neleri aldı
Namus hırkasının nişanı kaldı
Gönül bahçesine bir şeytan saldı
Fitne Fesat kula Vereni Tanı

DİVANİ, sözünü özlesin dostun
Bugünde Muamma yelinde estin
Cemiyete nifak salana kastin
Olursa yoluna Gireni Tanı

         D     

Seni sende gören Varlığın sırrı
Muamma değildir          D     
Hakikat evinde Darlığın sırrı
Cahilde okusun Yazınız D     

Her s  z n sonunu Getiren nokta
Dünyanın i ini Bitiren nokta
Seni de yerine Yatıran nokta
Harfleri heceli Diziniz d     

Noktanın önünde kalmadan konu 
Özünü pazardan almadan konu 
Ustanın malını ölmeden konu 
Doğuştan olmalı Sözünü D     

Konuşan varlığı Bulmalı kendi
Sahibi hakikat olmalı kendi
Ruhunun hanesi Dolmalı kendi
Diyerek Cihanı Geziniz D     

Kendisi D  VANI geldi gidene
Hisseyi senetli aldı gidene
On arşın giyimi kaldı Gidene
Silinmez arıfsen iziniz D     

SORMADAN

Yolcusu bölünmüş gemiden inin
Dümeni karaya Kırmadan dostum
Sonsuzluk bekliyor menzile dönün
Hakikat sırrına Varmadan dostum

İkilik yok bizde birdeyiz bire
İnandık gideriz diye o yere
Bağlanmak olur mu kötü kadere
Dönüşüm yolunu Sormadan dostum

Nerde o alemi sende ol esen
Haberci seherin yolunu kesen
Bir avuç toprağı büyüterek fen
Fezaya gidiyor Durmadan dostum

DİVANİ, dağları saran dumanı
Fermansız yürüyen ahır zamanı
Dur diye çağırın olursa canı
Durumu sahibi Görmeden dostum

SIRDİR DİYEREK

İnsanlık duygusu kaçta kaç kalmış
Bilen de söylemez Sırdır diyerek
Tabiat olayı fikrini çalmış
Doğum ile ölüm Birdir Diyerek

Mahlukat içinde Cemali ayan
Olanları çoktur olmasın duyan
Zarar verir sana nefsine kayan
Neslinin tohumu Vardır diyerek

Ademi sıfatta görüneni çok
Aslına uyanı binde yedi yok
Söz atmasın sana bir zehirli ok
Kalplere iniyor Dırdır diyerek

DİVANİ, oluşum derine dalma
Ruhumun gıdası sözleri bulma
Hakikat yolunda satışım alma
Diyemem zenbilin Dardır diyerek

ÖCÜN VAR SENİN

Sorum sana dünya besini nerden
Alırsın Tabii Gücün var senin
Sesli sessiz Canlıların bu yerden
Nasip alır diye TACİN var senin

Sömürüp yiyoruz her yanın yara
Olmuştur kazmanın Sesi efkâra
Gelirsin kimi de düşünce dara
Volkanlar misalin Acın var senin

Bağımız senindir senin bağın yok
Fezaya bakarız dolaşanı çok
Noktadan noktaya füzeleri ok
Göndeririz ondan Öcün var senin

DİVANI'de damla sende ırmaklar
Derya deniz olmuş ruhları paklar
Ayan olsun diye karalar aklar
Sır içinde sırda Bacın var senin

HANIN YOLUNDA

Hakkı arar isen Haktan içeri
Seni sana Tanıtmanın Yolunda
Gizli muammayı vardır açarı
Gaybı âlem olmuş Şanın Yolunda

Benlik hırkasını sıyırıp atan
Aldiyen nefsine özünde çatan
Birini almadan birine satan
Hancı kendi hizmet Hanın Yolunda

İsmi adem olmuş Cismini Tanı
Fezada dolaşır dünya Vatani
Arştan da, duyulur dalkavuk yanı
Ak yuvarlar bozuk Kanın Yolunda

DİVANİ'den dinle sırrı fedayı
Edenlerde arar oldu Hüdayı
D'ide hece olmuş duyur sedayı
Diyen canda dostum Canın Yolunda

SORMASI BOŞA

Cehlinin kölesi olan kişiye
Dört kapı suhali Sorması boşa
Sıtkile evine bağlı dişiye
Aldatma usulü Kurması boşa

Benliğin içinde kaybolup giden
Bilmeli ediyor kendine eden
Ruhunu yitirmiş bir kuru beden
Aşkına fikrini Yorması boşa

Sende sen olmadan senliğe karşı
Dermanı alana kurulmuş çarşı
Kimisi pay eder sır olan arşı
Kalk bizde gidelim Durması boşa

DİVANI, nasibin almadan gitme
Kin senin neyine edene etme
Sazımda olmassa nameli ötme
Mızrabı teline Vurması boşa

BİLENE SORUN

Ayaklar altında ezilen toprak
Senindir sözünü Bilene sorun
Zamanı gelince sararan yaprak
Düşünce yerlere Gülene sorun

Her uzvun besiden aldığı suyu
Yediği içtiği kendinin payı,
Olanı iğade edenin huyu
Geçmeden dünyaya Gelene sorun

Aşkınla yaşayan hissini düşün
Toprağa düşmeden dik duran başın
Nefsinle pazarlık olursa işin
Rızkını ırzını Çalana sorun

DİVANİ, kendinde varını ara
Gelmeden sorulu suhale sıra
Evveli girenler belki bu dara
Öğrendi diyerek Ölene sorun

KÜLÜM UÇUYOR

Parlayıp yandıkça içimdeki aşk
Ağızda dönmeyen Dilim uçuyor
Menzile yönelmiş göçümdeki aşk
Sazımda konuşan Telim uçuyor

Namesi hoş gelir dinleyenlere
Özünü anlatır inleyenlere
Cevabı kesindir önleyenlere
Mızrabı tutan şu Elim uçuyor

DİVANİ olmuşum yandıkça bağrım
Medet Hak cemâli nuruna çağrım
Dağılıp dumanı kesildi ağrım
Dağların başında Külüm uçuyor

KULUNDA BUGÜN

Kimisi çan çalar kimisi Ezan
Okuyor Allahın Yolunda bugün
Kaynıyor Cehennem denilen kazan
Dört milyar Ademi Kulunda bugün

Bölünmüş bölücü bölende kendi
Dünyaya varlığı sizinle indi
Okuyor yazıyor kendinin bendi
Toplanmış sağ ile Solunda bugün

DİVANİ, yürüyen birden birine
Varmadan konuşmaz kendi yerine
Sözünün manası inse derine
Yine de hakikat Olunda bugün

YOLCU

Sendeki sen ile bendeki beni
Ayrı görme yürü Yol senin Yolcu
Han dediğin hancı bir zerre teni
Meydana getiren Kul senin Yolcu

Gövde bacak kelle olur bir insan
Haraketi sağlar damardaki kan
Dolaşımla yaşar içindeki can
Cana bağlı sağla Sol senin Yolcu

İşler bir makina olmuş benzerin
Menzilsiz yolcuya bağlı kaderin
İçinde yüzene ummanlar derin
Dümeni yürüten Kol senin Yolcu

Üç milyarın üstü olmuş üretir
Geçim düşüncesi ilmi aratır
Bulan der ki beni biri yaratır
Sende arayıcı ol senin Yolcu

DİVANİ, bugünlük uzatma sözü
Dinleyen kulağı okuyan gözü
Yormadan meydana çıkmalı özü
Doğum ölüm bir de Döl senin Yolcu

ELE NE DERSİN

Yaprağı dalından koparıp alan
Tabiat mahsulü Yele ne dersin
Bizlere gel diye haberi salan
Sonsuzluk yolunda ile ne dersin

Son yolcu dört kollu omuzda gezer
Hatıra defteri kalanı üzer
Köşkünün taşı yok denizde yüzer
Cisimi götüren Sele ne dersin

Adımlar kısalır bir de sen dene
Varlığın sığıldığı yerde bu sene
Üç adım atmadan geçmeyen öne
Menzile götüren Ele ne dersin

Akıyor gözlerden pınarın yaşı
Yolunda dökülen damlalar eşi
Hanede fasılı düzen kardeşi
Bülbülü terk eden Güle ne dersin

DİVANI, düşünme zamanı gelir
Emanet sahibi seni de alır
Başında konuşan bir seda olur
Ruhuna can veren Dile ne dersin

KULLARDA ONUN

Dudaktan dökülen sözümün özü
Sazımda konuşan Tellerde onun
Özetli yazıda divitin izi
Kalemi yürüten Ellerde onun

Beş kıta parçası bir avuç toprak
Başını kaldırıp yıldızlara bak
Damlaları tabiata uyarak
Derya deniz nehir Seller de onun

Ortak etti gelen aklı fikire
Ruhaniler kıymet verdi zikire
Hor bakmasın dostum zengin fakire
Fareden çekinen Fillerde onun

O dediğim odur bilmeyen bilir
Temiz hanelere misafir gelir
Her çiçekten konup nasibin alır
Kullara kul olan Kullarda onun

DİVANİ, susmadan varlığın sesi
Kaçmasın gönlünün gelen neşesi
Duvalar duvazlar hazların nesi
Demeden açılan Yıllarda onun

SÖZÜM KALMADI

Defterim önümde kalem elimde
Sizlere yazacak Sözüm, kalmadı
Dolaşıp duruyor kelâm dilimde
Heceler dökecek Azim kalmadı

Aşıklar şairler, zamanla burda
Destanlar şiirler yazıyor yurda
Dilimin ucunda dört hece sırda
Anlatım çoğaldı Özüm kalmadı

Hikâye nasihat edeni emir
Benliği üstünde kendine, amir
Olanı, Sır etti sırrına ömür
Varlığı görececek Gözüm kalmadı

DİVANİ, üstatlar sarmış yanını
Sen gibi bir hiçe aşkın yönünü
Gösteren seyirci gece gününü
Harcamış diyecek Yüzüm kalmadı

GÖZLERE YAZIK

Dediler dökülen yaşların seli
Dinmeli pınarı Gözlere yazık
Gönülden söylüyor müziğin teli
Kulağı sağıra Sözlere yazık

Sağ değil sadelik iline geldik
Pazarlık etmeden nasibi aldık
Hırkayı sonsuzluk yolunda bulduk
Giyindik giymeden Sizlere yazık

Ne mutlu dem eder demi demine
Şükreder varlığını kendi cemine
Ser verir sır vermez nefsin gemine
Tutulan boyunda İzlere yazık

DiVANI, sözünü dinleyen canlar
Manası derindir arifler anlar
Dünyada emirle dökülen kanlar
Rengini kaybeden Yüzlere yazık

SENİ TANITIR

Canlı cansız kanı olan tabiat
Mahsul verir sana Seni Tanıtır
Sesli sessiz müzik çalan Tabiat
Yolu şaşırana Yönü Tanıtır

Tahıl miğde gerçek ambarı orda
Hava suyu yarar canlıya burda
Benliği kendinde gizlilik sırda
Menzile gidecek Günü Tanıtır

Akıl fikir yürür kendisi durur
Büyüklüğün sonu kibirle gurur
İnsaf kalkar kendi başına vurur
Kıymak için cana Kini Tanıtır

DİVANI'sin sende sözünle aşık
Kurulmuştur bir gün sana da beşik
Sonun gelir gene toprağın eşik
Olan yeri boyu Eni Tanıtır

KULU BULMALI

Varmak ister isen hak dergahına
Dilde divan olan Kulu bulmalı
Nasip almak için gönül şahına
Dört kapıdan geçen Yolu bulmalı

Yolcuya açılan dört kapı sende
Hakikat sonunda şerri var önde
Tarıktan marifet bağına günde
Gireni kendini Dolu bulmalı

Bir handa cismi bin ismi bir sana
Ol deyip varlığı salan cihana
Sendedir seninle gitmez bir yana
Varlığı taşıyan pulu bulmalı

DİVANİ, noktala esmeden yelin
Seninle beraber susmalı telin
Öz olsun dökülen sözleri dilin
Emrini yürüten Kulu bulmalı

GİDENİ DÜŞÜN

Ruhlara yaşama örneği verdim
Diyerek çılgınlık Edeni düşün
İlimde fezanın sonuna erdim
Fikrinle dünyayı Yedeni düşün

Kimisi ferahlık duyar dininden
Zevk alan çoğaldı kötü kininden
Canavar dolaşır çıkmış ininden
Kanını emdiği bedeni düşün

Bir avuç toprağı koruma aşkı
Miğdeden geliyor Canlıya baskı
Lokmanın kavgası tarihten eski
Zamanda döğüşen Dedeni düşün

DİVANİ, sözünü bağla noktaya
Kazanma yarışı başladı yaya
Dünyada kana'at etmeyen paya
Yıldıza ve aya Gideni düşün

YAKIP GİDİYOR

Kardeşler gönlümün ateşi bugün
Parlamış bağırmı Yakıp Gidiyor
Sönmeden yanıyor gece ile gün
Dumanı korundan Çıkıp Gidiyor

Dostu var odunu yayladan deren
Sönmesin diyerek yeli gönderen
Esiyor üstümde alevlendiren
Hızını kesmeden Çekip Gidiyor

Bulutlar üstüne doğru yükselir
Boşanan damlalar dökülür gelir
Külleri savrulur kömürü kalır
Üstünden selleri akıp Gidiyor

Anılsın oldukça dünya DİVANİ,
Eritip hazmeder sonunu canı
Toprağın varlığı kendine fani
Olanı yerine Yıkıp Gidiyor

ÇÖZEMEZSİN SEN

İnancın olmazsa aşkın dalına
Gönülden gönüle Gezemezsin Sen
Kovanda peteği arı balına
Gelmeden şiiri Dizemezsin Sen

Her yanın altınla mücevher olsa
Dünyanın zihneti üstüne dolsa
Elinden tutanın ummana dalsa
Dibini bulursun Yüzemezsin Sen

Çekemez yükünü onu da alır
 Derinden yükselen bir seda kalır
 Hatıra defteri aşkınız olur
 İsminiz okunur Sezemezsin Sen

DİVANİ, sevgilin olursa sade
 Aşk ile içilir baharda bade
 Bardağı taşırın damla ziyade
 Gelse de sırrını Çözemezsin Sen

SANA GÖNÜL

Sevgi denen karşılıksız olur mu
Diyemem ki senin kalbin nereli
Gözlerimden haberini alır mı
Aşık oldum benim ruhum yareli

Cevabın yok sükut ikrardan gelir
Diye durmaz aşk ateşim yükselir
Kaça çıkmış onu derece bilir
Yanıyorum sana gönül-vereli

DİVANI'yi hiçe saydın gidersin
Ferhat, Mecnun, Kerem gibi edersin
Diyorum ki sana kötü kadersin
Senin oldum seni bende görelî

SEÇTİ, SEÇİYOR

Türle başlar ismi güzelliği ruh
Dudaklardan bana Geçti Geçiyor
Huriye benzeyen endamınla şuh
Gül gibi dalında Açtı Açıyor

Açıldı bağrımda derin bir yara
Çaresi yok dedim dedi ki ara
Bulamazsan eğer düşme efkâra
Huzurundan bülbül Uçtu Uçuyor

DİVANİ, seninle kalsa baş başa
Aşk oyunu güzel, bakar mı yaşı
Benim bağım yoktur kirpiğe kaşı
Gönül maşukunu Seçti, Seçiyor

DİNLE SEVGİLİM

Seni ben severim kendimden yüce
Ruhumsun içimde Dinle Sevgilim
Çektiğim tükenmez aşkım gizlice
Kalbine erişsin inle Sevgilim

Her zaman benimle berabersin sen
Parçamsın ayrılmak istemem senden
Beklerim ruhunu arzumu tenden
Alamam sözümü Anla Sevgilim

DİVANİ, divanlar derse de boşa
Olacak gelmezsen o gizli işe
Kıymeti vermeden gözdeki yaşa
Bakarsan canımız Canla Sevgilim

SENSİN SEVGİLİM

Dudaktan inerek kalbine kara
Dumanlar dolduran Sensin Sevgilim
Karanlık basınca düştüm efkâra
İçimde var olan Bensin Sevgilim

An gelir seversin anında geçer
Doldurup kadehi ruhumu içer
Olursan mesti aşk güllerin açar
Kokusu arzumu Yensin Sevgilim

DİVANI, Varlığı Varında arar
Sendedir diyerek elleri sarar
Sıkılğan davranır vermeden karar
Gözdeki damlalar Dinsin Sevgilim

BİR NEFESTİM BEN

Sorma kardeş beni dünya ilinde
Sevdiğine tapan put perestim ben
Heceli sözünle döner dilinde
Maşukuna doğru yine Estim Ben

Lânet olsun barut ile kurşuna
Diyenlere dahi haydi vur şuna
Benlikler toprağa süngüler kına
Sulhu âlem için tatlı Sestim Ben

Arzular her zaman beraber olup
Şişeler kırılıp kadehler dolup
İçmeden badeyi kendini bulup
Alemin içinde bir Nefestim Ben

Tanımak istersen oluşum sade
Bendesı kendinin değil ziyade
Akından akına gönül piyade
Kalınca gizlenen tel kafestim ben

DİVANI, diyerek duyulan sesi
Belki de onun bir günlük hevesi
Sevesi geliyor seni sevesi
Sevesi diyerek sözü Kestim Ben

ALMIŞ GİDİYOR

Bugünkü ahvali size sayayım
Sözlerim yerini Bulsun da gitsin
Fiat yükselmede bende uyayım
Diyenler hayale Dalsında gitsin

Altı yedi yüzdür işçi mağası
Binle polis memur çekiyor başı
Onbini az gören başımın düşü
Yerinde hakikat Olsunda gitsin

Kıra bedelleri biraz ucuzca
En düşüğü beşyüz bin beş yüz akça
Kıymet koyanlara demeyin çokça
Bugünlük yüzleri Gülsünde gitsin

Hele et üstüne gelirse sıra
Kırk liraya kemik etini ara
Merkep pastırması tam yetmiş lira
Kayseri'ye selâm salsında gitsin

Kuru fasulyada çalım artıyor
Yedi buçuk lira bakkal tartıyor
Metresi üçyüze kumaş yırtıyor
Terzi ücretini bilsinde gitsin

Pirinç pilavında bir kabarma var
On liraya çiçek yağ derdi savar
Sütle yoğurt peynir sevinir davar
Benzin gaza zamlar Gelsinde gitsin

Odunun çekisi tam yüz liraya
Bin liraya kömür girin sıraya
Doktor arar isen açık yaraya
Hasta yatağında ölsünde gitsin

İşçi memur diyor nasıl geçinek
Yolcu olup Avrupa'ya göçinek
Bu işlere bakan bu yıl kaç inek
Dedim dedi oyu Kalsında gitsin

Bu dertten ölürsem kefen takana
Mezarımın toprağını yıkana
Kalan sözlerimi merkep bakana
Götürsün çuvalar Dolsunda gitsin

DİVANI sözünü burada bitir
Karaborsacıyı tabuta yatır
Musalla taşını meclise götür
Bakanlar namazın Kalsında gitsin

ÖMÜR BİTER GEL

Yıllarca bekledim yollarını ben
Sabrımı yitirdim artık Yeter gel
İnatçı huyundan vaz geçmedin sen
Düşünüp dünyaya Ömür Biter Gel

Uzaktan uzağa kaçarsın cihan
Durdukça konuşur elimde divan
Eskidi telleri içimdeki can
Çıkmadan sesini dinle öter gel

DİVANİ, huzurda görerek seni
Aşkına aşk katan sözleri yeni
Doğuyor gönülden Saracak teni
Hayali hasretin gözde Tüter Gel

SEYRANE

Hakkın kulu bu meydanda
Döner Seyrane Seyrane
Misafiri temiz handa
Dener Seyrane Seyrane

Aşık söyler tek şahına
Tutulmuş gönül ahına
Erenlerin dergahına
İner Seyrane Seyrane

Atlayıp geçer eşiği
Görün meydanda aşığı
Gönüldeki nur ışığı
Yanar Seyrane Seyrane

Pir evinde dostun aş
Yiyen çeker bugün baş
Gözündeki akar yaşı
Diner Seyrane Seyrane

DİVANI'yi aradan
Dört köşeyi taradan
Tabiatı yaradan
Anar Seyrane Seyrane

YAŞ MI KALIR

Ne olur bir ben gidersem
Sanki dünya Boş mu kalır
Bir fanide yer edersem
Dikilecek Taş mı kalır

Kimler gelip geçmiş handan
Misafirlik yolu candan
Yürüyeni dolu kandan
Gözden akar Yaş mı kalır

Alsa teni değil yeni
Boyu uzun dardır eni
Bir lokmalık eder seni
Gelenlere iş mi kalır

DİVANİ'ye can yoldaşı
Ozanlık yolunda işi
Başına dikilse taşı
Görünmeyen Düş mü kalır

GELİP GİDER

Akan suya benzer ruhum
Dünyamıza Gelip gider
Engelli bayırda yolum
Kayaları Alıp gider

Deli dolu akışım var
Setler olsa bana duvar
Gücünü kullanıp savar
Bir çıkmaza Dalıp gider

Kimi durgunlaşır yolda
Yuva kurmak için dalda
Çalışmayı görün kulda
Nice sırrı Bulup Gider

DİVANİ'nin sözü sazi
Aşktan bahsediyor bazı
Ayırmadan dolu kızı
Makamını Çalıp gider

GELENLERE

Hacı Bektaş Türkün özü
Sözü de bir Bilenlere
Dördüncü kapıdan izi
Silinmiyor Gelenlere

İnanarak gelirsən sen
Ruhun olur yolda esən
Cemiyetçi insan isən
Hakkı sorma Bulanlara

Aradığın elde dilde
Nefse hakim olan belde
Duvaz okur kimi telde
Niyazını kılanlara

Aşık DİVANI'yi dinle
Kendi benliğini önle
İbadeti değil yönle
İnanmayın yalanlara

CANI BİLMEZ

Gurur kibir benliğinde
Ben benim der Beni bilmez
Sohbeti var yüce dinde
Can içinde Canı bilmez

Kalıbının sahibi dil
Olsun dıyor olmaz adil
Kazanıyor bin bir ödül
Handa mihman Hanı bilmez

Riya deryasına dalmış
Kalıbı fanide kalmış
Hisselerini bolca almış
Kanı kaynar Kanı bilmez

DİVANI, nasibi hastan
Alan bilir dolu tasta
Başa geçen başı boşta
Ayrı duran Yanı bilmez

DİNLEYELİM

Benden senin farkın nedir
Söyle sazım Anlayayım
Telin dilimi söyledir
Yoktur gücüm Önleyeyim

Elim perdende dolaşır
Sesim sesine ulaşır
Mızrap döşüne dolaşır
Gönül derdi Dinleyeyim

Benim derdim senden yüce
Düşünürüm sonum nice
Ruhu okşar dost gizlice
Der ki nasıl İnleyeyim

DİVANI'yım kırkı aştım
Nasıl geçti yaşım şaştım
Menzilime doğru koştum
Dedim sırrı Tınlayayım
Dostum dedi Anlayayım

Konya Âşıklar Bayramı'nda âşıklar toplu halde...

CANLAR SİZE MERHABA

Aşıkların meydanında hak doğuşu dinleyen
Bay ve bayan Asya Boylu Canlar size Merhaba
Arif olup mana gizli sözlerini anlayan
Nesli Adem temiz huylu Canlar size Merhaba

Aşk dolusu içenlerin doğuşandır sözleri
Hakikattan bahsediyor size dènük yüzleri
Bağrı yanık maşukuna bağlı gider özləri
Kimi şehir kimi Köylü Canlar size Merhaba

Aşık DİVANİ'nin sözü dostu dostu bağlamak
Arzusudur hak diyerek coşup sazla çağlamak
İnsanlığa cemiyetçi sevgi yolu sağlamak
Şiarımız yüce soylu Canlar size Merhaba

BİLME DEN

Tapanları çoğalmıştır bilinmeyen varlığa
Aşkın yolu dedikleri Canda sırrı bilmeden
Akıl fikre ermeyince ruh düşüyor darlığa
Göğüs gerer âleminde Handa sırrı bilmeden

Gider gönül dolaşarak cennet bağı bendine
Yerleşecek yer arıyor bahçesinde kendine
Bir gölgelik ayırmışlar sahip olan herdine
Dinsizlerle oturuyor Yanda sırrı bilmeden.

Papaz haham hoca hacı çıkmış önde yarışa
Sahip olmuş cennetine hükmedecek görüşe
Kinle bakar bir birine kıymet vermez barışa
Benlik taslar soranlara kanda sırrı bilmeden.

DÎVANÎ der yükseliyor ortasında dumanı
Kıldan köprü kurulunca geldi suhal zamanı
Zenginlere güman verir fakırlara amanı
Geçen gider sonsuzluğa Onda Sırrı bilmeden.

GEMİ

Denizde bir gemi kaptan dümende ufuk duman
İçinde kara bulut Gören yokki önünü
Ne güneş var ne de yıldız pusulasız tek zaman
Anlaşılsın diye yolcu düşünüyor Dününü.

Okuduğu tarih masal ibret olsa gidene
Öğrenirdi bu yolculuk menzil için kaç sene
Diye sorma yürü dostum sende kendini dene
Çalış didin öğren öğret harcamadan Gününü

Seni bana düşman etmek isteyen olmasa
Misafirlik uzar gider kaza şehri bulmasa
Kader denen bir yazıymış gül vakitsiz solmasa
Toprağına doğru kendi çeviriyor Yönünü

DÎVANÎ' yim divanlarda söz atmayı severim
Ummanlarda kalsam dahi fırtınayı överim
İşte canım bu gemide boğulmaksa kaderim
Ben gidersem bir yerine gönderir o Binini.

DİVAN

Gönüllerden geldi davet hakkı derme yolunda
Gelin dostlar meydanınız Aşıklarla Şen olsun
İbadettir İrfanlara Cemâl görme kulunda
Bu meydanda yürüyecek yeni demler Fen olsun

Güller açmış bahçesinde bülbülün hak sesi var
Gelin siz de dinleyiniz âşıkların nesi var
Dökmek için dîvanlara bir zerre hevesi var
Vardır dostlar Hak Ademde gidecek bir Ten olsun

Handa mihman olan kendi sözü birdir bilene
Sual sorma hak evinden meydanına gelene
Merhaba hey bende yaşar bende beden ölene
DÎVANÎ, der aslı sende sendedir Senden Olsun.

YOK BE KARDEŞİM

Varlığın tabiat gücünü almış
Ağacın meyvası Çok be Kardeşim
Ustası budayıp beş dalı kalmış
Kökünde fazlalık yok be kardeşim

Dört milyar içinde sayısı artar
Gücünü yitirmiş olmadan tartar
Pazara götüren çuvalı yırtar
Demeden elin var dik be kardeşim

Yeşermiş ağacın dalları mutlu
Çiçekler süslemiş yaprak umutlu
Gölgeler saçıyor cümbüşlü utlu
Eylence başlamış bak be kardeşim

Dalları sallanır tutulmuş yele
Dökülen meyvalar bir kuru bele
Ham giden menzile karışıp sele
Fazlası kendine yük be kardeşim

Doğuda gümbürtü batıda duman
Meyvalar çarpışır vermeden aman
Üstüne çullanan irisi yaman
Yayınla savurur ok be kardeşim

DİVANİ, bu oktan kendini koru
Meyvasın ağaç bir muamma soru
Dalı var yaprağı yerinde duru
Dünyada cevabı tek be kardeşim

Halk Ozanı

AKIŞIN YAMAN

Menzilsiz yolcuya benzersin ırmak
Yükseklerden gelip Akışın yaman
Toprağı eşerek kayayı kırmak
Benliği içinde Yıkışın Yaman

Ovoya inince hızın kesilir
Killi kumlu toprak kendi eşilir
Tahıllı tarlanın bağırıdeşilir
Emekçi zümreyi Yakışın Yaman

Mevsimin kurağı suyundan fayda
Görmek için seni keserler çayda
Güneşin sıcağı vurduğu ayda
Tabii canlıya Bakışın Yaman

İlhamı alarak yazarım senden
Farkını göremem dünyada benden
DİVANİ, ruhunu ayırsa tenden
Kalanı kendine Çekişin Yaman

ÇALANLAR GELMİŞ

Yarışma var diye tepe başına
Ustadan ödünç mal Alanlar Gelmiş
Haramı katarak helâl aşına
Pir Sultan lokması Çalanlar Gelmiş

Yunus ve Köroğlu Şenliğin sözü
Yürüyüp dolunca meydanın düzü
Hırsızın elinde bozulmuş özü
Şiiri kitaptan Bulanlar Gelmiş

Jüri ve sipiker tertipçisi var
Kalıbı İnsana benzeyen duvar
Aşıklık yolunda tam sıfır ayar
Elinde bir sazı Olanlar Gelmiş

Bir ayak üstünde sekeni gördüm
Meydana atılıp kafiye sordum
Lep değmez istedim mızrabı vurdum
Sözünde bin açar Kalanlar gelmiş

Sözleri Hatayi sazı Sümmani
Hırsızın dilinde söz olmuş gani
Böyle bir meydana diyor, DİVANİ,
Ruhunu kaybedip Ölenler Gelmiş

ZORU ZORLA GİDİYOR

Gün kurarak toplanırlar bayanlar
Dedi kodu gırgır Gırla Gidiyor
Genç evliler yaşlılara uyanlar
Dinleyen yok dırdır Dırla Gidiyor

Zembediyor komşusunu eşini
Kimi bilir pasta çaya dişini
Sormayınız bir bayanın yaşını
Hiç büyümez durdur Durla Gidiyor

Altmışından ineni var otuza
Yetmişliği düşer otuz sekize
Ayşe, Fatma, Sevim, Sevgi, Pakize
Yarışmada Virvır Vırla Gidiyor

Çifte telli dansla zeybek bileni
Boy gösterir orta yere geleni
Dişlerinden bahsediyor güleni
Zenginlerin zoru Zorla Gidiyor

DİVANİ, der altın para yönleri
Olanların gösteriştir günleri
Kiminin de fal bakmada fenleri
Öne düşmüş kuru Kurla gidiyor

BAŞBAKAN ERİM'E

Milletin isteği büyüktür Erim
Gençlik kavgaları Dursun da gitsin
Geri dönsün ATA. Türkçü kaderim
Anarjiye dersi Versin de gitsin

Birinci vazifen sağa ve sola
Gövde olmalısın bölünmüş kula
Vatanımda gitmek düşer bir yola
Girenler menzili Görsün de gitsin

Bölücü hainler tahtından insin
Türkün gözden akan yaşları dinsin
ATATÜRK devrini Milletim ansın
Bilmeyenler size Sorsun da gitsin

Çalışmayı sever Ulusum soydan
Sanayi yolunda açılsın meydan
Memur, Esnaf, İşçi hakkını paydan
Alarak Murada, Ersin de gitsin

DİVANİ, diyor ki Seni ve Beni
Yürüten cehalet içinde kini
Silerek kurmalı düzeni yeni
Kumaşı tezgaha Sersin de Gitsin

ŞEHİTSİN MEHMET

Vatanın uğruna düşen Türk Eri
Yerin rahat olsun Şehitsin Mehmet
Süngüyle yazdığın hürlük hâderi
Hücumlarda sen bir Yiğitsin Mehmet

Vuruldun Vurarak Düşmanınla sen
Fırtınayla yarış edip te esen
Allah Allah deyip bağırılar deşen
Süngünü yine vur vur Batsın Mehmet

Sen ölmez canlısın yırttın kefeni
Ruhunla parladın terk edip teni
Zaferler bekliyor bugün de seni
Seherde söylenen ahıtsın Mehmet

Dünya duydu seni mertliğinle an
İsminden titredi anında cihan
Vatan için borcun olursa bir can
Sen Türksün düşünme Vergitsin,
Mehmet

DİVANI de bir Er olursa sefer
Silahı elinde orduda nefer
Bu vatan benimdir bizimdir zafer
Diyen sen uğruna şehitsin Mehmet
Hücumlarda sen bir Yiğitsin Mehmet

KONYA'da ödül kazanan şiir

MALAZGİRD'E SELÂM

Bin yetmiş bir yılı Alp Arslan dedi
Türküz biz tarihte Yiğitlik bizim
Malazgird gürleyen sesle inledi
Kefenim üstümse Şehitlik bizim

Sulh dedik olmadı vebali gitsin
Cengimiz başladı borular ötsün
Vurunuz yiğitler bu savaş bitsin
Vatanım toprağım Söğütlük bizim

Elli bin kahraman Allah'ı andı
Üçyüz bin Romanız deliye döndü
Gururlu Bizans'ı bu ordu yendi
Bu yayla bu Orman bu Otluk bizim

Diyojen affına uğradı Türk'ün
Mertliği destandır kahraman ırkın
Cengimiz meydanda yoktur bizde kin
Yiğitlik Şehitlik Ağıtlık bizim

DİVANİ, sen Türksün, Türke ne mutlu
Türklüğün bayramı olmalı kutlu,
Akıncı neslimiz evveli Atlı
Şimdi de jetlerle Yiğitlik bizim
Ruhlara göklerde Şehitlik bizim

NIĞBOLU'DA ZAFER

Üç yüz doksan altı eylül ayında
Yıldırımlar düşüp Yarıldı haçlar
Zafer Beyazıt'ın Arslan soyunda
Kalinca ovada Kırıldı haçlar

Niğbolu'da büyük sultanın payı
Ordunun önünde bastı narayı
Türkün bayrağında görenler ayı
Diz vurdu yerlere serildi haçlar

Şehzade Süleyman Saruca Paşa
Vurdular kılıcı bakmadan yaşa
Sırp, Hırvat, Fransız, şaştı bu işe
Nasıl da ortadan Yarıldı haçlar

Esirler af görür Türkün şanından
Divani diyor ki temiz kanından
Mertlere zaferi namert canından
Geçince Papaya verildi haçlar

KAHRAMAN PİLOT

Akın var düşmana jetler geliyor
İçinde nesli Türk Kahraman Pilot
Dinleyin şehidim Topel ne diyor
Vur diyor hedefi O Yaman Pilot

Üç kıta üstünde akıncı Türkün
At ile şanı var bu yüce Irkın
Geçmişî Tarihtir gelecekte, kin
Tutana gidiyor Toz Duman Pilot

Hey Millet yardımı göklere açın
Her şeyi Türk olan uçakla uçun
Saldıran olursa önüne geçin
Akıncı dediğin bu zaman Pilot

DİVANİ, diyor ki duyur sesini
Kendin gör kendine yarar işini
Zamanı gelince düşman leşini
Yerlere sermeli Kahraman Pilot

BORULAR ÖTTÜĞÜ ZAMAN

Fatih başındaydı Türk Ordusunun
Edirne'den sökün ettiği zaman
Yeniçeri Azap Sipahisinin
Kostantin önünde Bittiği zaman

Bizans'ın önünde büyük düğün var
Diyerek burçlara gürledi toplar
Gedikler açıldı belki biraz dar
Yiğitler palayı tuttuğu zaman

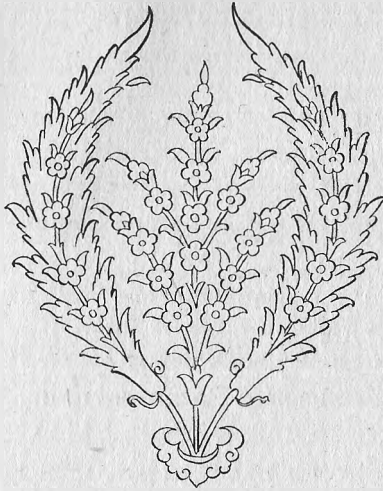
Ne demek geçilmez koptu gül güle
Yürüyüp, burçlara tekbiri dile
Getiren Hasan'ı görünüz hele
Narayı kaleden Attığı zaman

Kılıçlar parladı kale içinde
Vurdukça vuruldu Şehitlik bende
İnancı yolunda bir vezir önde
Koşuyor borular Öttüğü zaman

Gemiler denize karadan indi
Haliç'in her yanı mahşere döndü
Bin dört yüz elli üç senesi dendi
İstanbul, Kostantin Battığı zaman

Hey güzel İstanbul emanetsin sen
Gençliğe selâm var Fatih, Mehmet'ten
Her zaman mertlikle düşmanını yen
Yan bakıp Türklüğe Çattığı zaman

Vur mehter damarda doluşan kanı
Coşturur bu güzel Türkün Vatanı
DİVANİ, dost kimdir düşmanı tanı
Vur gitsin Vatanı Sattığı zaman

CUMHURİYETİN SESİ

Yirmi dokuz Ekim Cumhuriyetin
Sesi senle gelir Törene bugün
Ordumuz Milletim Senin heybetin
Türkündür Türk gibi Görene bugün

Yurdumu paylaşan yedi kör keşi
Kovmanın yolunda gördük savaşı
Cephede Mehmedin belirsiz yaşı
Yediden yetmiş de Sorana bugün

Türksün sen ceddinle büyük sefersin
Bacınal Ninenle Ersin Nefersin
ATATÜRK dedi ki Cenkte Zafersin
Ne mutlu menzile Varana bugün

İnönü Sakarya dinleyin hele
Yirmi altı Ağustos dokuz eylüle
Dumlupınar'daki kopan gulgüle
Türk denir İzmir'e Erene bugün

KONYA'da ödül kazanan şiir

Anadol Trakyam benimdir benim
TANRI'ya inancım uludur dinim
Sulh sever Milletim olmadan kinim
Cengim var yurduma Girene bugün

Yaşarız etmeden namerde minnet
Cenk düşün şehitlik bizlere Cennet
İnançlar hakikat zaferimiz net
Selâm Cumhuriyet Kurana bugün

DİVANI bu vatan yatanlarıdır
Toprağa kanını katanlarıdır
Seferde kurşunu atanlarıdır
Lâyık ol kutlanan Törene bugün

26 AĞUSTOS — 9 EYLÜLE

Ağustosun yirmi altısı geldi
Cephede mevziye Yattı Mehmetçik
Topların gür sesi gökleri deldi
Düşmanı önüne kattı Mehmetçik

Cepheler yarıldı kaçan kaçıyor
Kurşunlar meydanda ölüm saçıyor
Savulun korkaklar Mehmet geçiyor
Kaçanın peşinden yetti Mehmetçik

Otuz ağustosta gürledi bir ses
Atatürk dedi ki fırtınayla es
Emriydi Orduya kes önünü kes
Hasmının bağına Battı Mehmetçik

Bir tufan yeleler kabarmış atlı
Süvari geçiyor kılıç heybetli
İniyor düşmana ölümde tatlı
Şehidim diyerek Gitti Metmetçik

Eylölün dokuzu vardık İzmir'e
Bayrağım çekildi marşına göre
Bir seda yükselip çıktı göklere
Cengimiz bugünlük Bitti Mehmetçik

Görenler dedi ki gözlerden ateş
Parlayan alevi göründü kardeş
Cenk için dünyada yok Türklere eş
Heybeti cihana Sattı Mehmetçik

Kore'de sarılmış çemberi yardık
İnançla imanla zafere erdik
İnsanlık uğruna ne şehit verdik
Sulh için kuruşunu Attı Mehmetçik

DİVANI, TÜRK olan her zaman asker
Köylü ve şehirli cephelerde Er
Vatanı korumak uğruna zafer
Bizimdir sözünü Tuttu Mehmetçik

BİR CAN GİDİYOR

Vaz geç gam etmeyi handa can senindir ten senin
Gezdiğin diyarda hakkı bulmak için kaderin
Cilvesine uymuş giden bugünkü ilmi Fenin
Ariflerin örneğidir gittiğin yol Pederin

Kalksın kinleriyle bile içindeki düşünce
Ateşinle yanıp aşkın tezgâhında pişince
Yavaş yürü menzil sana gelir fikrin coşunca
Uçurumun sonsuzluğu o zaman senin Yerin

Açılmış bir Çukuruna olursun sen yatıran
Ruhu gitmiş boş kalıbı dünya işi bitiren
Ağlayanla inleyenin dostu dostu götüren
Geliyor üstüne gölge sulu bulutlar serin

Kuzu koyun çimeninde dolaşır meler gezer
Sessizliği bozan odur içli duygusu sezer
Ruhundaki ıstırapı dinmeden ahıt düzer
Mezar başı bekçileri neler duyuyor sorun

İsım, kardeş, Anne, Baba, Sevgilisi geliyor
Toprağına damla damla göz yaşı dökölüyor
Hıçkırıklar boğazından fışkırarak oluyor
Susturanı kucağında duygusu derin Torun

Bağrı yanık aşıkları görün ağlar mı hele
Dünya mahşerine dönmüş toplanan dostu ile
İlahi bir ses ruhunda hakkı getirmiş dile
Name düzer tellerinde dolaşan eli Görün

Gece gelip gaybı hakta dinle sende mahşeri
Seslerini yükseltene kabirdeki son yeri
Allah diyen kullar daim kalır orada diri
Ruhu gezer sende bende düşün muamma derin

Kes «DİVANİ» bitsin artık gözlerinle ağlarsın
Dağlanacak yaren mi var sen durmadan dağlarsın
Coşkunkuluklar eserindir kopuz elde çağlarsın
Sedan arşa erişince cevabı senin Yarın

**Zülfikâr Divanı'nın
Yayınlanmış
Eserleri**

- 1960 **ADEMİN SIRRI**
1962 **SIRRI HAKİKAT**
1969 **ŞİİR VE DEYİŞLER**
1971 **SEV DEDİ BANA**

MAYATAŞIN ÇIKMIŞ ESERLERİ

- 1) «Bir Devre Adını Veren Başbakan»
ADNAN MENDERES
Ofset kapak içinde 624 sayfa 30 TL.
Yazan : ORHAN CEMAL FERSON
 - 2) «BÜYÜME ÇOCUK» Şiirler ilâveli II. Baskı
1. hamur kâğıda. 80 sayfa 750 Kr.
Yazan : ÖZCAN KANDEMİR
 - 3) «BELGELER KONUŞUYOR»
Fiatı : 5 TL.
Yazan : SUAT ERGİNER
 - 4) ÇOCUKLAR İÇİN ŞİİRLER
Yazan : Öğ. SAMİ TUNCA
Mayataş'ın öğrencilere armağanı.
70 sayfa olan bu şiir kitabı iki kısımdan meydana gelmiştir. Birinci kısmında «Kahramanlık Şiirleri», ikinci kısmında ise «Karma Şiir» ler yer almaktadır.
Fiatı : 3 TL.
 - 5) «İKİ CİHAN DOSTU» Şiirler
Yazan : Âşık Selmâni Fiatı : 5 TL.
Mayataş Yayınlarının Türk kültürüne armağanı :
«ANADOLU'DA TÜRK MÜHRÜ»
Yazan : TAHİR KUTSİ MARAL
Fiatı : 10 TL.
- Kitapları isteme adresi :
Nuruosmaniye Caddesi No: 5
Cağaloğlu - İSTANBUL
Tel : 27 89 97 — 27 87 41

Mayataşın hazırlanmakta olan eserleri

- 1) «ENVER PAŞA'NIN TÜRKİSTAN KURTULUŞ
SAVAŞI»
Yazan : TEKİN ERER
 - 2) «VENÜS» polisiye roman.
Yazan : PIERRE APERTUKEY
 - 3) «SEN SENİ TANI» şiir
Yazan : ÂŞIK ZÜLFİKAR DİVÂNİ
 - 4) «TONTONLAR ve ÖĞRETMEN AMCA»
Çocuk masalları - Renkli - Fotoğraflarla süslü
Yazan : Öğretmen MUSTAFA UZELİ
 - 5) «ÇOCUKLAR İÇİN TİYATRO»
Yazan : Orhan KUTLU
-

Kitapları isteme adresi :

Nuruosmaniye Caddesi No: 5

Cağaloğlu - İSTANBUL

Tel : 27 89 97 — 27 87 41

Fiatı : 7,5 TL.